

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Et Hieremie 35. Et Ioannes Baptista commendatur de cibo, potu, & vestitu, quorum tamen nullum præcepit Deus, ipse tamen digito demonstrabat Christum iustificatorem omnium, cum diceret. Ecce agnus Dei &c. Ioan. 1. Rom. 3. Insuper è diuerso hoc falsum est, quòd in hoc seculo damnantur, penitus doctrinæ & præcepta humana, & tamen non magis & diligentius obseruantur præcepta diuina & scriptura, immò plus contemnantur, & cum damnatione humanarum doctrinarum simul & præcepta Dei atq; verbum eradicantur: vt nunc neq; humana præcepta, neq; diuina obseruentur: nec humanæ doctrinæ, nec diuinæ literæ seruentur: & hoc est malum huius nostri seculi.

CAP. XXXXVI.

ARGUMENTA.

1. *Quare Deus dedit legem Decalogi & præcepta populo.*
2. *Quibus imputetur impletio legis.*
3. *In quem finem lex est abrogata.*

DEVS dedit legem populo, vt sciret quæ faceret, quæ uero omitteret, vt Deo placeret, ne populus alium cultum vel alia opera excogitaret, quæ Deo non placerent, sicut faciunt Gentes idololatræ: quare certi iam sumus de Dei voluntate, quòd hæc præcepta si seruantur, Deo placeant, & is colitur & honoratur: & hæc est sua voluntas, & ideo vocat populum suum proprium de cunctis gentibus & populis, qui hæc sua seruant præcepta: promittit etiã varias benedictiones Exo. 19. seruantibus, & maledictiones negligētibus: ideo certo scimus, quòd Deo placeant hæc opera, quando ex Leuit. 26. & Deu. 28. Fide seruauerimus obedientiam præceptorum: etiam certo scimus, quid sit peccatum, & quãdo peccemus & ma-

& malefaciamus, scilicet quādō Dei p̄cepta violā-
mus, & hoc dicit Apost. Rom. 3. Agnitio peccati per
legē, & ibid. cap. 7. concupiscentiā ignorabā esse pec-
catū, nisi lex diceret &c. Ex fide ergō vult Deus vt ser-
uētur p̄cepta eius, quod sic fit, quādō primō credi-
mus in Christū, q̄ merito & sanguine illius iustificā-
mur & saluamur, qui solus mortuus est pro peccatis
nostris, & resurrexit p̄pter iustificationē nostrā. Pos-
teā ad honorē Dei ex obedientia seruāmus hęc p̄-
cepta in gratiarū actionē accepti beneficij per Chri-
stū: hoc est seruare p̄cepta ex fide, id quod vbiq; do-
cet Apostolus, quoniā ex fide in Christū primū iu-
stificamur, & non per legē: sed iā iustificati gratis per
fidem gratia Christi, tunc sequi debet obedientia le-
gis: & hoc est cultus Dei, & habebit sua p̄mia in hā
& post hanc vitam: alia tamen à iustificatione, & s̄
in illum finem data sunt p̄cepta.

Rom. 4.

Rom. 3.

2. Deus sic dedit legem, quōd eā vult impleri non
lū foris opere vel manu, sed etiā intūs affectu & car-
de: nam lex spiritualis est, Rom. 7. & etiā vult spiri-
tu impleri. & Deut. 6. inquit. Diligere debes domi-
num tuū ex toto corde tuo, tota anima, tota mente
& totis viribus. Totū cor & totū spiritū exigit Deus,
totū factū, totā obseruantia, foris & intūs, spiritu
& corpore: nō cupit partē. Sic em̄ hypocrite seruāt p̄-
cepta. Sed Christus inquit ad discipulos: Nisi iustitia
vestra abundauerit &c. Et hoc est impossibile cor-
pore nostre naturæ: caro enim oppressa peccato, legi
Dei subiecta nō est, nec enim potest, inquit Apostolus
Rō. 8. Ideo oportet, vt hīc gratia & misericordia Dei
accedat, quę remittat imperfectionē, quōd legem ser-
uare ex toto corde non possumus, & hoc facit Deus
propter fidem in Christum: nā Christus finis p̄cepti
ac legis. Deindē necessaria est gratia Dei, quæ ad-
iuuet nostram fragilitatem, vt obedientiam legi De-
i praestare possit.

Matt. 5.

Rom. 10.

præstemus: & sic præcepta eius grauiam non erūt, sicut Ioan. dicit: & Apostolus ait se omnia posse in eo qui ipsum confortat, Philp. quarto. Matth. 11. Iugum meū suauē. Credentibus ergo in Christum, qui legem perfectē impleuit, & obedientiam Dei patris seruauit. Deus ex misericordia & gratia propter Christum nō vult imputare illam imperfectionem legis, si per omnem modum non præstiterimus obedientiam legi, sed potius vult nobis imputare filij sui Christi obedientiam legis, quam ille perfectē præstitit, vt talis nostra sit, ac si nos ipsi seruāsemus legem perfectē, idē dicimus quia in Christo seruauimus præcepta. Sic obijcimus Sathanæ: Christi iustitia & impletio legis, mea est propria, quia ipse caput meū, ego membrum eius sum: in illo sum iustus, sum sanctus, ac saluus ero: ipse datus est mihi, vt mea sit iustitia, iustificatio & redemptio solus, 1. Corinth. primo, ita Christus implet nostram imperfectionem ad iustitiam, quæ iustitia Christi imputatur credentibus in illum, & hæc omnia probat Apostolus Romanorum 8. inquit, quandō erat impossibile carni lex, misit Deus filium suum in carnem aut similitudinem carnis peccati, vt iustificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem, sed secundum spiritum ambulamus, id est, qui à vitijs cessant, illorum est iustitia & iustificatio legis Christi: nam cessantes peccare, & qui pœnitent, liberat Christus ab accusatione legis, & iustificat ab illa, non verò carnales.

Quia homo viribus suis sine gratia & Dei adiutorio legem seruare non potest, idē statuit Deus alio medio hominem iustificare, id est, remittere illi offensam, & dare salutem propter aliud, quàm per obseruatiā legis: & hoc medium, est fides in Iesum Christum filium suum, qui eum recipiunt, vt Deum saluatorem, ac eius merito & passioni tribuunt nostram iustitiam & salutem: & hoc maximè probat & defen-

M 4 die

Matth. 5.

5.

Quare dicatur lex abrogata esse.

dit Apostolus contra Iudæos, qui iustificationē tribuunt legis operibus. Romanorum tertio. Arbitramur hominem iustificari fide absque operibus legis. Et quoniam Deus per fidem in filium, quem posuit propiciatorem in sanguine illius, Romanorum tertio, vult iustificare peccatorem, & nō propter obseruantiam legis, ideò dicitur lex abrogata, quoad illum effectum & finem, scilicet iustificationem: nam legi adempta est iustificatio. Ideò hic non est querenda. Nam si à lege esset petenda iustificatio, quia nunquam certi sumus quando satis fecimus legi, sic semper incerta nobis esset remissio peccatorum. Sed ut illa certa sit, ideò ex fide in Iesum est iustificatio querenda: ibi promissio certa est Romanorum 4. Deus mentiri non potest: qui propter Christum promittit iustificationem & salutem, non propter legis obseruantiam, Ioannis tertio, Actorum 10. Est quoque alius finis legis, nempe ut per illam obedientia Deo præstetur: Deus non gratis dedit legem, sed vult ut seruentur præcepta: non sic est abrogata, ne illa seruentur, sed solum in finem illū, ne iustificare possit, abrogata est, ut Christo salua sit sua gloria: alioqui gratias venisset. In illum igitur finem, ut retineatur iustitia, necessariò sequi debet obedientia legis. Nam si non sequitur, non retinetur iustificatio. Romanorum 8. Si secundum carnem vixeritis, moriemini. quòd si non retinetur iustificatio, nec salus eterna sequetur: & ideò inquit Christus adolescenti Matth. 19. Si vis ad vitam ingredi, serua mandata, & sequere me. duo dicit, ipsum sequi, sed primò per fidem, quæ iustificat: deindè seruare præcepta, quæ retinent iustificationem, & sic sequitur salus, & alia præmia in hac & post hanc vitam. Si sola seruatio præceptorum mereretur salutem, Fides Christi esset inanis.

CAPVT